Radość i pokój niech będą w nas!

Bierzmowanie to sakrament dojrzałości chrześcijańskiej, kiedy w sposób szczególny przypominamy sobie o Duchu Świętym i Jego działaniu wśród nas. Właśnie w tym sakramencie. Św. Paweł tak mówi o darach Ducha Św.: Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim [cnotom] nie ma Prawa. A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniami. Mając życie od Ducha, do Ducha się też stosujmy. Nie szukajmy próżnej chwały, jedni drugich drażniąc i wzajemnie sobie zazdroszcząc. (Ga 5, 22 – 26) Słowa Apostoła nie wymagają tłumaczenia, jest co robić, by je realizować ;-)

Adam

Przyjdź, Duchu Święty,

Przemień nasze wewnętrzne napięcie
w święte odprężenie.
Przemień nasz niepokój w kojącą
ciszę.
Przemień nasze zatroskanie w spokojną ufność.
Przemień nasz lęk w nieugiętą wiarę.
Przemień naszą gorycz w słodycz
Twej łaski.
Przemień mrok naszych serc
w delikatne światło.
Przemień naszą obojętność
w serdeczną życzliwość.
Przemień naszą noc w Twoje światło.
Przemień zimę naszych dusz
w Twoją wiosnę.
Wyprostuj nasze krzywe drogi.
Wypełnij naszą pustkę.
Oczyść nas z pychy.
Pogłębij naszą pokorę.
Rozpal w nas miłość.
Zgaś w nas zmysłowość.
Spraw, abyśmy widzieli siebie, jak
Ty nas widzisz.

(modlitwa Św. Jana Pawła II)

Ciekawe

Pierwszy angielski przekład Biblii powstał w oparciu o Wulgatę i dokonało go w latach 1378-1392 co najmniej dwóch ludzi związanych z Janem Wiklitem. Było to osiągnięcie udostępniające tekst Pisma Świętego mieszkańcom Anglii, jednak Kościół w tym czasie zabraniał przekładów Biblii na języki narodowe.

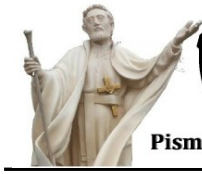
CYTAT NA DZIŚ

Pan Bóg nawet wśród doświadczeń, jakie zsyła, jest zawsze pełen delikatności

św. Teresa od Dzieciątka Jezus

WSPÓLNOTA Pismo Parafii św. Andrzeja Boboli w Rudzie Śląskiej - Wirku
Wydawca: Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Andrzeja Boboli w Rudzie Śląskiej
Redagują: ks. P. Wenzel, J. i K. Grębowicz, A. Nowak (red. naczelny - nadam@interia.pl), J. Wodarska, W. Kostorz. M. Pelak
Redakcja: ul. Wyzwolenia 215, 41-710 Ruda Śląska, tel. 32 242 05 43, email: wspolnotawirek@gmail.com,

WWW.BOBOLA.INFO ISSN 1505 - 4780

WSPÓLNOTA

Pismo Parafii św. Andrzeja Boboli w Rudzie Śląskiej - Wirku
Ukazuje się od 16 października 1994 r. 8.I.2023 - 15.I.2023 Nr 2/2023(1224)

ZAPROSZENIE
Po dwóch latach przerwy,
pragniemy bardzo serdecznie zaprosić Was
na VIII Koncert Bożonarodzeniowy,
który odbędzie się
dnia 08 stycznia 2023 r. o godzinie 17:00
w kościele p.w. św. Andrzeja Boboli
w Rudzie Śląskiej - Wirku.
Dobrze będzie znów Was zobaczyć :)

Schola Małych Dzieci Bożych i jej Przyjaciele

Papież Franciszek

O Duchu Świętym...

Papież niedawno zwrócił uwagę, że bez Ducha Świętego, który uobecnia nam Jezusa, wiara staje się pozbawiona pamięci. Nie powinniśmy być chrześcijanami bez pamięci. Wtedy każda przeciwność, znużenie czy kryzys mogą sprawić, że zapomnimy o miłości Jezusa i popadniemy w zwątpienie oraz lęk. „Środkiem zaradczym jest przyzywanie Ducha Świętego. Czyńmy to często, zwłaszcza w ważnych momentach, przed podjęciem trudnych decyzji i w niełatwych sytuacjach. Weźmy do ręki Ewangelię i przyzywajmy Ducha Świętego – podkreślił Papież. – Możemy powiedzieć w następujący sposób: «Przyjdź, Duchu Święty, przypomnij mi Jezusa, oświeć moje serce». Następnie otwórzmy Ewangelię i powoli czytajmy mały fragment. A Duch Święty sprawi, że będzie on przemawiać do naszego życia. Niech Dziewica Maryja, pełna Ducha Świętego, rozpali w nas pragnienie modlitwy do Niego i przyjęcia Słowa Bożego.“ Papież Franciszek przypomniał też o odwadze. Jej źródłem jest sam Duch Święty: “Wyjątkową odwagę mieli ci ludzie. Ale pomyślmy, że wcześniej okazali się tchórzliwi: wszyscy pouciekali, rozbiegli się, kiedy Jezus został pojmany przez straże. Wszyscy. Ale z tchórzliwych przemienili sie w odważnych. Dlaczego? Ponieważ był z nimi Duch Święty – podkreślił Ojciec Święty. - To samo dzieje się z nami: jeśli mamy w sobie Ducha Świętego, jesteśmy napełnieni odwagą do podążania naprzód, mamy odwagę do zwycięża-

nia w różnych walkach, nie swoją własną mocą, ale dzięki Duchowi Świętemu, który nam towarzyszy. ”

za: https://www.vaticannews.va/pl

BÓG MÓWI:

„Ufam ci, moje dziecko – i obdaruję cię moim Duchem”

Za kilka dni, podczas wizytacji kanonicznej, kilkudziesięciu młodych ludzi przyjmie z rąk obecnego wśród nas biskupa sakrament bierzmowania. Czy pamiętamy jeszcze – z czasu naszego przygotowania do tego dnia – o co w tym wszystkim chodzi ? Jak przez mgłę ? To pozwólcie, że sobie i Wam przybliżę kilka podstawowych informacji na temat bierzmowania.

Bierzmowanie – nazwa pochodzi od bierzma, czyli belki z konstrukcji dachowej podtrzymującej strop kościoła. Wraz z chrztem i Eucharystią należy do sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego.

Nauczanie Kościoła podkreśla wielkie znaczenie sakramentu bierzmowania. „Przez sakrament bierzmowania ochrzczeni jeszcze ściślej wiążą się z Kościołem, otrzymują szczególną moc Ducha Świętego i w ten sposób jeszcze mocniej zobowiązani są jako prawdziwi świadkowie Chrystusa do szerzenia wiary słowem i uczynkiem oraz do bronienia jej (KKK 1285). Przez dar Ducha Świętego wierni zostają bardziej upodobnieni do Chrystusa i umocnieni, aby składali Mu świadectwo i budowali Jego Ciało w wierze i miłości (OB. 2). Duch Święty, który w czasie Pięćdziesiątnicy napełnił Kościół i zjednoczył uczniów Chrystusa, w sakramencie bierzmowania udziela swej pieczęci, charakteru sakramentalnego oraz darów jako znaku nieutracalnej przynależności człowieka do Boga.” (IIISG 696).

Sakrament bierzmowania jest zatem **dopełnieniem łaski chrztu świętego**, która uzdalnia do mężnego wyznawania wiary i umacnia do dawania świadectwa słowem i czynem. Nazywany sakramentem dojrzałości chrześcijańskiej nie zakłada dojrzałości w momencie jego przyjmowania, ale uzdalnia do jej osiągnięcia.

„Podczas bierzmowania na duszy ochrzczonego chrześcijanina zostaje odciśnięte niezatarte duchowe znamię, które można otrzymać tylko raz i które takiego człowieka na zawsze naznacza jako chrześcijanina. Dar Ducha Świętego jest mocą z góry, dzięki której taki człowiek uwiarygadnia swoim życiem łaskę otrzymaną na chrzcie i staje się „świadkiem” Chrystusa.

Przyjąć sakrament bierzmowania oznacza zawrzeć z Bogiem swego rodzaju umowę. Bierzmowany mówi: „Tak, wierzę w Ciebie, mój Boże, daj mi Twego Ducha Świętego, żebym do Ciebie całkowicie należał, nigdy od Ciebie nie odstąpił i całe moje życie świadczył o Tobie duszą i ciałem, słowem i czynem, na dobre i na złe”. A Bóg mówi: „Tak, ufam ci, moje dziecko – i obdaruję cię moim Duchem, czyli sobą samym. Będę cały twój. Nie odstąpię od ciebie w tym życiu tu na ziemi i tym w niebie. Będę w twoim ciele i twojej duszy, w twoich czynach i słowach. Nawet jeśli zapomnisz o mnie, ja będę przy tobie – na dobre i na złe” (YC 205).

Podsumowując:

1. Bierzmowanie jest jednym z trzech sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego.
2. Bierzmowanie udoskonala łaskę chrztu przez:
- dary Ducha Świętego,
- głębsze zakorzenienie w synostwie Bożym,
- wszczepienie nas bardziej w Chrystusa,
- umocnienie naszej więzi z Kościołem,
- uzdolnienie nas do dawania świadectwa o Chrystusie słowem i czynem.
3. Bierzmowanie wyciska niezatarte znamię i można je przyjąć tylko raz w życiu.

Celebracja sakramentu

Sakramentu bierzmowania udziela sam biskup albo wyznaczony przez niego kapłan. Udzielenie tego sakramentu przez biskupa wskazuje na ścisłe zjednoczenie bierzmowanego ze wspólnotą Kościoła, na czele której stoi biskup jako następca Apostołów. Bierzmowanie udzielane jest zasadniczo w parafii zamieszkania i poprzedzone jest systematyczną katechezą sakramentalną. Celem katechezy jest doprowadzenie kandydatów do świadomego wyznania wiary otrzymanej na chrzcie oraz do umiejętności obrony chrześcijańskich przekonań wobec współczesnych zagrożeń.

Bierzmowania udziela się w czasie Mszy Świętej, aby jaśniej ukazać ścisły związek tego sakramentu z całym wtajemniczeniem chrześcijańskim, które osiąga szczyt w przyjęciu Ciała i Krwi Chrystusa. Z tego powodu liturgia bierzmowania rozpoczyna się odnowieniem przyrzeczeń chrzcielnych oraz wyznaniem wiary. To ukazuje, że bierzmowanie jest dalszym ciągiem chrztu. Z tego powodu kandydat do bierzmowania powinien zachować imię chrzcielne, a świadkiem bierzmowania powinien być jeden z chrzestnych. Nie wyklucza to jednak wyboru innego świadka. Jego zadaniem jest troska o to, aby bierzmowany postępował jako prawdziwy świadek Chrystusa i wiernie wypełniał obowiązki związane z tym sakramentem (por. KPK 892). Dlatego świadek bierzmowania powinien spełniać takie same warunki jak rodzic chrzestny:

1. ukończył szesnaście lat;
2. jest katolikiem, bierzmowanym oraz prowadzącym życie zgodne z wiarą;
3. nie jest ojcem lub matką przyjmującego bierzmowanie;
4. jest wolny od kar kościelnych.

Koniecznym dokumentem jest przedłożenie metryki chrztu. Dotyczy to szczególnie tych kandydatów, którzy byli ochrzczeni poza parafią, w której odbywa się bierzmowanie.

Sakrament bierzmowania można przyjąć tylko w stanie łaski uświęcającej, dlatego ważnym elementem przygotowania do jego przyjęcia jest odbyta spowiedź.

Podsumowując:

Szafarzem bierzmowania jest biskup. Przyjęcie bierzmowania poprzedzone jest katechezą sakramentalną. Sakramentu bierzmowania udziela się w czasie Mszy Świętej, która jest uroczystością całej wspólnoty parafialnej.

Sakrament bierzmowania jest umocnieniem łaski chrztu świętego. Bierzmowany przyjmuje imię – powinno być to imię z chrztu, a świadkiem bierzmowania powinien być jeden z chrzestnych.

Do przyjęcia bierzmowania potrzebna jest metryka chrztu. Ważnym elementem przygotowania do bierzmowania jest pojednanie z Bogiem w sakramencie pokuty i stan łaski uświęcającej. Mam nadzieję, że po lekturze tych kilku myśli, będziemy głębiej i pełniej przeżywali to co za kilka dni będzie się odbywało w naszej obecności.

KTG